

mlékárny, bylo provozování přerušeno toliko po dobu asi 16 měsíců. Nepominulo tedy úřední schválení ze dne 13. června 1926. Proto také okresní politický úřad v H., jedině v té věci příslušný, nezastavil provoz mlékárny žalované strany, ani nenařídil nové schvalovací řízení, nýbrž vydal dne 10. března 1936 pod č. 12746/2/V-10 nález osvobozující. Jde tedy u mlékárny žalovaného družstva o úředně schválené zařízení ve smyslu § 364 a) obč. zák., opačný názor odvolacího soudu, na základě něhož byl rozsudek prvního soudu zrušen, je mylný, a bylo proto napadené usnesení zrušiti a vrátiti věc odvolacímu soudu, aby znova o odvolání žalobcově rozhodl.

Čís. 16204.

Jde o vadnost řízení (§ 503 č. 2 c. ř. s.), neprovedl-li odvolací soud doplnění vyslechem stran sám, nýbrž slyšel-li jen jednu stranu a výslech druhé strany dal provést soudem dožádaným. Podle velícího předpisu § 488 c. ř. s. se doplnění důkazů — kromě ohledání — může stát jen před odvolacím soudem, a to i v případech, které by jinak spadaly pod § 276 č. 1 nebo § 375, odst. 2, poslední věta, c. ř. s., ledaže by nebylo takové doplnění možno provést pro překážky faktické nebo právní.

(Rozh. ze dne 16. června 1937, Rv II 838/35.)

Srv. rozh. č. 11728 Sb. n. s.

Žaloba, již se žalobkyně (bydlící ve Zlíně) domáhá na žalovaném (bydlících ve Valašských Kloboukách) zaplacení 15.765 Kč 35 h s přísl., byla nižšími soudy zamítnuta.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a uložil odvolacímu soudu, aby po doplnění řízení znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Oprávněna jest žalobkynina výtka vadnosti řízení, záležící v tom, že odvolací soud neprovedl doplnění výslechu stran sám, nýbrž vyslechl jen žalovaného a žalobkynin výslech dal provést dožádaným soudem. Odvolací soud porušil tím velící předpis § 488 c. ř. s., podle něhož se doplňování důkazů — kromě ohledání — může stát jen před odvolacím soudem, a to i v případech, které by jinak spadaly pod § 276 č. 1 anebo pod ustanoveny poslední věty odst. 2 § 375 c. ř. s., ledaže by takové doplnění nebylo možno provést pro překážky faktické nebo právní (rozh. č. 11728 Sb. n. s.). Podle stavu věci nebylo v souzeném sporu takovéto překážky, a proto odvolací soud měl i žalobkynin výslech provést sám. Nezáleží na tom, že odvolací soud věřil výpovědi žalovaného a nikoli výpovědi žalobkyně a že doplnění skutkového zjištění odvolacím soudem opírá o výpověď žalovaného, jenž byl slyšen odvolacím soudem, a ne o výpověď žalobkyně, která byla slyšena dožádaným sou-

dem. Rozhodující jest, že odvolací soud za účelem doplnění skutkového zjištění pokládal za potřebné doplniti výslech obou stran, že na základě doplnění výpovědi obou stran rozhodl tak, že uvěřil doplněné výpovědi a že na tomto podkladě zjistil skutečnost pro spor rozhodnou. Byl proto napadený rozsudek zrušen pro dotčenou vadu řízení, která byla způsobila zamezení vysvětlení a důkladné posouzení rozepře, a věc podle § 510 c. ř. s. vrácena soudu odvolacímu.

Čís. 16205.

Byla-li ve vyvlastňovacím řízení složena odškodňovací částka u soudu pro dřívějšího vlastníka vyvlastněné nemovitosti a byl-li ten, kdo si z jakéhokoli důvodu činí na ni nárok, poukázán na pořad práva, může se domáhati na něm určovací žalobou výroku, že má nárok na složenou částku. Není na závadu, že bylo možno podati i žalobu na plnění, t. j. aby vlastník vyvlastněné nemovitosti trpěl vydání částky, složené u soudu, žalobci.

Vlastnictví k vyvlastněnému pozemku se nabývá pravoplatným vyvlastňovacím výměrem a zaplacením nebo složením odškodného u soudu. Knihovni poznámka složení odškodného má toliko účinky poznámky udělení příklepu.

Prodal-li bývalý vlastník pozemek v době, kdy byla náhrada za vyvlastněnou jeho část složena u soudu, nenabývá kupitel vlastnictví k vyvlastněné části prodaného pozemku, třebaže vyvlastňovací výměr nabyl právní moci teprve po sjednání kupní smlouvy.

(Rozh. ze dne 16. června 1937, Rv II 927/35.)

Srov. rozh. č. 8253 Sb. n. s.

Žalovaní František K. a nezletilý Valter K. jsou dědici po zemřelém Hugovi K., který byl vlastníkem pozemku č. kat. 1376/1 ve vložce č. 8 v H. H. Vyvlastňovacím výměrem zemské správy politické ze dne 1. července 1926, č. 65.143/IV-26, bylo uznáno, že Hugo K. je ve smyslu zákona č. 30/1878 ř. z. povinen pro zřízení vlečné dráhy firmy G. K. a syn v B. odstoupiti jí za náhradu, kterou příslušný soud vyměří, plochu plochu 116 m² z pozemku č. kat. 1376/1. Žádost za vyvlastnění dotčené části pozemku jmenovanou firmou byla ve vložce č. 8 v H. H. dne 24. prosince 1926 knihovně poznamenána. Usnesením okresního soudu civilního pro B.-okolí ze dne 31. října 1927, č. j. Nc IV 518-26-32, bylo stanoveno pro Hugona K. odškodné 1.744 Kč 64 h, které vyvlastňující firma G. K. a syn v B. dne 7. května 1928 složila do soudní uschovy pro Hugona K. Složení odškodného bylo v pozemkové knize poznamenáno dne 20. prosince 1933. Kupní smlouvou ze dne 31. prosince 1928 a prohlášením z téhož dne koupili žalobci od Hugona K. pozemky č. kat. 1376/1 a 1798 ve vložce č. 8 v H. H. za 44.000 Kč se všemi právy a břemeny v těch mezích a hranicích, jak je prodatel do té doby držel a jich užíval nebo k tomu byl oprávněn. Usnesením jmenovaného soudu ze dne